

Malá princezna

KAROLINA LEWESTAM

C PRESS

Malá princezna

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Karolina Lewestam

Malá princezna – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Malá princezna

Malá princezna

Karolina Lewestam

 C P R E S S

Copyright © by Karolina Lewestam, 2021
Published with arrangements by Grupa Wydawnicza Foksal, 2021
Translation © Markéta Páralová Tardý, 2022

ISBN tištěné verze 978-80-264-4489-3

ISBN e-knihy 978-80-264-4509-8 (1. zveřejnění, 2022) (ePDF)

Pro Matylďu

1

Příběh, který vám chci vyprávět, začal na východním pobřeží Papuy Nové Guiney. Seděla jsem v letadle připraveném ke startu...

Ne, vlastně ne. Ve skutečnosti všechno začalo mnohem dříve. V Kansas City, v Missouri. Bylo mi asi pět let. Přicházelo léto. Všude ještě kvetly zářivě červené tulipány. Ptáci švitořili jak šílení a učili létat mláďata. Jedno z nich mělo smůlu. Místo aby letělo vzhůru, spadlo přímo do naší zahrady.

Vběhla jsem do domu.

„Mami!“ zavolala jsem. „V zahradě je pták! Pták spadl!“

Máma rovnala kuchyňské utěrky do pravidelných komíneků. Velice ráda skládala věci do komíneků, nebo mně to tak alespoň připadalo. Povzdechla si:

„No a?“

„Musíme mu pomoci! Určitě si zlomil křídlo!“

„Jestli si zlomil křídlo, už mu nemůžeme pomoci. A teď prostři stůl, Amelio.“

Po obědě pták zmizel.

„Mami!“ zavolala jsem. „Ten pták už tam není!“

„Možná ho snědla liška,“ řekla máma a vytáhla z komody povlečení, aby ho srovnala do komínku. Jak vidíte, měla jsem důvod, abych se domnívala, že ji skládání prádla prostě bavilo.

Tak tedy k ptákovi přišla liška. Možná stála a dlouho se na něho dívala; možná se jí pták přestal bát; koneckonců byl malý a lišky neznal; možná si ho liška ochočila a pak, bez varování, ho snědla. Zato jiní ptáci si létali po nebi jakoby nic. Já jsem ležela v trávě a dívala se na ně. Jak je to možné, pomyslela jsem si, že ta stejná křídla, která se tak snadno zlomí, ptáka dokážou vynést vysoko do vzduchu, daleko od lišek?

A kdyby se křídla nedala zlomit, pomyslela jsem si, dalo by se utéct před každou liškou. A kdyby byla křídla vyrobena například ze dřeva nebo ještě lépe z oceli? Jak vysoko by mohla ptáka vynést?

A jak vysoko by mohla vynést... MĚ?

Ten večer jsem si vzala staré prkénko na krájení a s velkou námahou jsem k němu připevnila obracečku na maso.

Můj výtvar vypadal přibližně takto:

Vzala jsem ho a běžela do pokoje.

„Tati, podívej se!“ zavolala jsem.

„Hm, co to je?“ zeptal se otec sedící nad novinami.

„Stroj, který umí létat,“ řekla jsem. „Vžum!“ Předvedla jsem možnosti svého zařízení a skákala jsem s ním po pohovce.

Otec s tichým syknutím otevřel lahev piva.

„Hloupost. Stroje nelétají. Jsou moc těžké. Slez z té pohovky.“

„Určitě je možné udělat takový, který létat,“ řekla jsem.

„Stačí vytrvat. A být šikovný.“

„Nejlépe ukážeš, že jsi šikovná, když půjdeš spát,“ opáčil otec a máma od svého prádla dodala:

„A kdo ví, možná se ti bude zdát o tom, že létáš.“

„Na co jsou mi sny o létání? Chci létat doopravdy!“
Dupla jsem si a otec se na mě podíval tak, že jsem vzala svůj stroj a vyběhla nahoru, kde jsem do půlnoci seděla na posteli a nehodlala se uložit ke spánku.

„Moje rodina je smečka lišek,“ mručela jsem si pro sebe.

Přibližně o rok později vzniklo první letadlo. Když jsem ráno šla sebrat noviny z prahu, uviděla jsem na přední straně jeho snímek. Jakmile se otec vrátil z práce, okamžitě jsem mu ho běžela ukázat.

„Vidíš? Podívej se! To je stroj! Stroj, který umí létat!“
Otec pokrčil rameny.